

INFORMACIJA za izvještajni period 01.10.-31.12.2023. godine.

SADRŽAJ:

1. Uvod
2. Informacija o sudskim postupcima, u kojima je Država zastupana od strane
Zaštitnika imovinsko pravnih interesa u svojstvu tužene i tužioca, informacija o postupku
prinudne naplate.....
 - 2.1. Uspjeh u sporovima.....
3. Informacija o odlivu sa glavnog računa Državnog trezora, usled uspjeha u
sporovima suprotne strane.....

1. Uvod

U izvještaju za IV kvartal Zaštitnik je postupio po zaključku Vlade Crne Gore br.08-198 od 29.12.2016. godine, ukazujem na vrste pokrenutih postupaka protiv Države Crne Gore, na problem nedobrovoljnog izvršavanja odluka od strane državnih organa tj. na prinudnu naplatu, te dajem informaciju o odlivu novca sa Glavnog računa Državnog trezora usled uspjeha u sporovima suprotne strane, za period od 01.10.2023. godine do 31.12.2023. godine.

2. Informacija o sudskim postupcima, u kojima se Država pojavljuje u svojstvu tužene i tužioca, zastupana od strane Zaštitnika

- Državni organi i u ovom izvještajnom kvartalu nastavljaju sa neizvršavanjem donijetih rješenja o nagradama advokatima, vještacima, tumačima i drugim stručnim licima koja učestvuju u sudskim postupcima, na koji način se uvećavaju iznosi na ime troškova prinudne naplate, provizije CBCG, kao i kamate a na štetu budžeta.

Riječ je o rješenjima na ime nagrada advokatima za službene odbrane, vještacima, tumačima i drugim stručnim licima koja učestvuju u postupcima, a od strane tužilaštava i velikog broja sudova se ne pristupa dobrovoljnom izvršavanju istih, usled čega Država trpi štetu na ime uvećanih troškova prinudne naplate i naknada po osnovu provizije CBCG.

- Tužbe po osnovu rada i prava iz radnog odnosa u najvećem broju se podnose protiv Ministarstva unutrašnjih poslova i Ministarstva odbrane to u značajnom broju.

U pitanju su sporovi iz rada i po osnovu rada: naknade na ime faktičkog rada, prekovremenog rada, noćnog rada, rada u vrijeme vjerskih i državnih praznika, neiskorišćenih godišnjih odmora, neisplaćenih toplih obroka za avgust mjesec 2008. godine, 2009, 2010. godine, granični-posebni dodatak za avgust mjesec 2008, 2009, 2010. godine, naknadu za putne dnevnice.

Predmetni sporovi i dalje dobijaju epilog pred sudom iako je u pogledu istih do sada utvrđena sudska praksa, na koji način se prouzrokuje dodatni odliv sredstava u vidu sudskih troškova, kamata i troškova prinudne naplate.

Ova vrsta sporova ima sve uslove da se navedeni riješi pred Agencijom za mirno rješavanje radnih sporova, te da na taj način zaposleni dobiju ono što im po zakonu pripada, a da Država ne trpi i dodatne troškove u vidu sudskih troškova, kamata, kasnije i prinudne naplate po odnosu pravosnažnih i izvršnih presuda.

- Državni organi su dužni da postupaju po presudama donijetim od strane Upravnog suda Crne Gore, kojim presudama se dosuđuju **i troškovi upravnog spora** sve u cilju izbjegavanja prinudne naplate istih i dodatnog opterećenja budžeta, međutim *državni organi i dalje ne postupaju na takav način.*

- Postupci za utvrđenje prava svojine, naknadu štete na ime faktičke eksproprijacije, naknade štete na ime gubitka ekonomskog interesa zbog trajne nemogućnosti daljeg korišćenja preostalog dijela nepokretnosti usled eksproprijacije, i u ovom kvartalu čine sporove velike vrijednosti. U ovim sporovima je sudski epilog nužan iz razloga neophodnosti tačnog utvrđivanja površine, tržišne vrijednosti nepokretnosti i svih ostalih odlučnih činjenica, iz kojeg razloga i značajni iznosi i na ime parničnih troškova.

Pomenuti sporovi su najzastupljeniji u kancelarijama Zaštitnika u Bijelom Polju i Kotoru.

- *Pravo na naknadu troškova prevoza na rad i sa rada* potraživano za period 23.08.2008.-28.02.2015. godine, nije propisano niti jednim zakonom, gledajući od Zakona o radnim odnosima ("Sl. list RCG", br. 010/97 od 02.04.1997, 060/01 od 18.12.2001) pa na dalje. Opšti kolektivni ugovor iz 1995. godine u odredbi člana 29 stav 2 jeste propisivao da će se posebnim, odnosno pojedinačnim kolektivnim ugovorom ili ugovorom o zapošljavanju utvrdiće način i visina naknade troškova prevoza na rad i sa rada i to do visine troškova koji ne prelaze visinu cijene prevoznog javnog sredstva, međutim, kasniji Opšti kolektivni ugovori ne propisuju ovo pravo, niti granski kolektivni ugovori za oblast uprave i pravosuđa ne tretiraju ovu naknadu. Takođe, iz sudske prakse proizilazi da je stupanjem na snagu Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl. list RCG", br. 027/04 od 28.04.2004, "Sl. list CG", br. 017/07 od 31.12.2007, 027/08 od 24.04.2008) prestao da važi Zakon o platama u oblasti vanprivrede ("Službeni list SRCG", br. 28/91 i "Službeni list RCG", br. 45/91) u dijelu koji se odnosi na zarade i druga primanja državnih službenika, ali i drugi propisi kojima su uređena pitanja plata, naknada i drugih primanja državnih službenika, kako to proizilazi iz odredbe člana 26. Međutim, pravo na naknadu troškova prevoza na rad i sa rada ne propisuje niti jedan propis nakon stupanja na snagu ovog zakona, pa ni Opšti kolektivni ugovor niti Granski ugovor za oblast uprave i pravosuđa, stoga Zaštitnik smatra neosnovanim potraživanje državnih službenika i namještenika za naknadu troškova prevoza na rad i sa rada za traženi period. Isto nalazi i Ustavni sud Crne Gore u svojim odlukama, a u tom pravcu Zaštitnik upućuje na odredbu člana 3 stav 2 Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore. U tom pravcu i zauzeti stav Ustavnog suda Crne Gore ali i načelni pravni stav Vrhovnog suda Crne Gore Su. I br. 77-1/18, koji sud nalazi: "... da u spornom periodu pravo zaposlenog na naknadu troškova prevoza nije izričito bilo tretirano Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika, Zakonom o radu, Opštim kolektivnim ugovorom i Granskim kolektivnim ugovorom za zdravstvenu i socijalnu djelatnost." Ali navodi i sledeće "..., dok se ova odluka bavi samo visinom i načinom isplate priznate naknade." Dakle, proizilazi da je potraživanje naknade na ime troškova prevoza na rad i sa rada državnih službenika i namještenika i zaposlenih na koje se imaju primijeniti odredbe Zakona o državnim službenicima i namještenicima neosnovano.
- Pitanje naknade za rad u radnim grupama uređeno je Odlukom o kriterijumima za utvrđivanje visine naknade za rad člana radnog tijela ili drugog oblika rada i Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru koji je stupio na snagu 16.03.2016. godine. U vezi sa navedenim, pravo na naknadu za rad u radnim grupama ili drugim oblicima rada najprije treba posmatrati u zavisnosti od perioda potraživanja. Konkretno, do dana stupanja na snagu Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru pravo na naknadu

za rad je bilo uređeno jedino prednje navedenom odlukom kojom je pravo na naknadu za rad člana radnog tijela ili drugog oblika rada suštinski uređeno na isti način nezavisno od toga ko radno tijelo, odnosno drugi oblik rada obrazuje, s tim što je za članove radnog tijela koje ne obrazuje Vlada Crne Gore uslovljeno njenom saglasnošću. Iz navedene odluke proizilazi i da je pravo na naknadu za rad u radnom timu u smislu odredbe čl. 9 odluke uslovljeno radom koji je obavljen poslije radnog vremena i van okvira redovnih radnih zadataka uz obavezu da radni tim dostavi izvještaj koji predstavlja osnov za ostvarivanje naknade, što su činjenice koje i shodno sudskoj praksi članovi radnih grupa moraju dokazati.

Međutim, nakon donošenja Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru pravo na naknadu za rad u radnim grupama je suženo, imajući u vidu da je odredbom čl. 26 st. 1 pomenutog zakona propisano da zaposleni u javnom sektoru ne mogu ostvariti druge naknade osim onih koje su utvrđene ovim zakonom. Navedena odredba je važila u periodu od 16.03.2016. godine, do 31.03.2017. godine, što bi značilo da u ovom periodu članovi radnih grupa nemaju pravo na naknadu, a što proizilazi iz presude Višeg suda u Podgorici Gž. br. 4884/21 od 12.01.2022. godine. Izmjenama zakona koje se primjenjuju od 31.03.2017. godine, propisano je da se ovo ograničenje ne odnosi na ispitne komisije, koje se organizuju u javnom sektoru u skladu sa zakonom, a služe za sticanje zvanja i zasnivanje radnog odnosa, komisije i savjete ustanovljene posebnim zakonom odnosno odlukom organa lokalne samouprave, komisije obrazovane za realizaciju projekata od državnog interesa, kao i komisije i druga radna tijela koja se ne finansiraju iz budžeta Crne Gore, odnosno budžeta lokalne samouprave. Međutim, ove komisije se prema odredbi čl. 26 st. 4 finansiraju iz sredstava koja uplaćuju kandidati u skladu sa zakonom, pa se u sporovima po tužbama članova ispitnih komisija podnijetih protiv države ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije.

Kada je u pitanju pravo na naknadu za rad u radnim grupama (*komisijama i savjetima*) u slučajevima kada se isplate vrše iz budžeta države, pravo na naknadu je shodno odredbi čl. 26 st. 5 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, odnosno njegovim izmjenama koje se primjenjuju počev od 31.03.2017. godine, predviđeno samo za članove savjeta i komisija koji su ustanovljeni posebnim zakonom, s tim što se naknada može isplatiti uz saglasnost Vlade i uz prethodno pribavljenu potvrdu o raspoloživim sredstvima od strane Ministarstva finansija, a što je stanovište iznijeto i u ukidnom rješenju Višeg suda u Podgorici Gž. br. 5820/22 od 10.03.2023. godine. U konačnom za ukazati je i da sudovi pravo na naknadu za rad u radnim grupama tretiraju kao potraživanja po osnovu rada, iako je prema odluci koja predviđa ovo pravo na naknadu uslovljeno radom koji ne spada u okviru redovnih radnih zadataka.

Kada su u pitanju tužbe za naknadu štete po osnovu članstva u komisijama za polaganje vozačkog ispita još uvijek nije donijeta pravosnažna presuda. Po pomenutom osnovu donijeta je presuda Osnovnog suda u Podgorici P br. 5067/20 od 28.09.2022. godine, kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužilaca zaposlenih u Ministarstvu unutrašnjih poslova za period 2015–2022. godina, ali je ista ukinuta rješenjem Višeg suda u Podgorici Gž. br. 5321/22 od 02.12.2022. godine, i predmet je vraćen na ponovno odlučivanje. U obrazloženju ukidnog rješenja je istaknuto da se ne radi o potraživanju iz radnog odnosa, ali i da je radi ispitivanja istaknutog prigovora zastarjelosti potraživanja od strane Ministarstva unutrašnjih poslova i Ministarstva prosvjete neophodno zatražiti izjašnjenje o proceduri angažovanja tužilaca kao članova komisija za polaganje vozačkog ispita i utvrditi na koji način im je obračunavana i isplaćivana

naknada kako bi se pravilno cijenio istaknuti prigovor zastarjelosti potraživanja. Inače, pravo na naknadu po pomenutom osnovu uređuje Zakon o bezbjednosti saobraćaja na putevima i Odluka o određivanju najnižeg iznosa naknade troškova za obuku kandidata za vozača i visine troškova polaganja vozačkog ispita.

Potraživanja po ovom osnovu čine značajan broj predmeta ali i visoke iznose koji se potražuju, dok je praksa po tom pitanju do sada ne ujednačena obzirom da sudovi ovakav rad posmatraju kao potraživanje po osnovu rada, iako je Odlukom o kriterijumima za utvrđivanje visine naknade za rad člana radnog tijela ili drugog oblika rada ovo pravo na naknadu uslovljeno radom koji ne spada u okviru redovnih radnih zadataka. Zauzimanje konačnog stava po ovom pitanju se čeka.

- Zaštitnik pokreće postupke prinudne naplate troškova po osnovu pravosnažnih i izvršnih presuda i rješenja (*parničnih, krivičnih i prekršajnih*), koji iznosi se evidentiraju na poseban podračun, a na troškove sastava Predloga za izvršenje u iznosu koji propisuje Advokatska tarifa, zavisno od glavnog duga, kao i troškovi u kojima uspije Država, a s obzirom na primjenu odredbe iz člana 152b Zakona o parničnom postupku, pa je na dan 31.12.2023. godine Zaštitnik naplatio iznos od **42.540,60€**.

2.1 Uspjeh u sporovima

U parnici poslovne oznake P.br.559/15, po tužbi privrednog subjekta Drvoprerada Žabljak DOO, protiv tužene Države Crne Gore, koja se vodila pred Privrednim sudom Crne Gore, presudom od 28.09.2023. godine, presudom Privrednog suda Crne Gore kojom je bio usvojen tužbeni zahtjev i tužiocu dosuđen iznos od **2.018.103,00€** Apelacioni sud je po žalbi Zaštitnika odbio kao neosnovan, i dosudio Državi troškove parničnog postupka u iznosu od 38.400,00€.

U parnici poslovne oznake P.br.5368/22, po tužbi članova Upravnog odbora Fonda za zaštitu i ostvarivanje manjinskih prava, protiv tužene Države Crne Gore, koja se vodila pred Osnovnim sudom u Podgorici, pravosnažno je odbijen tužbeni zahtjev u iznosu od cca **35.000,00€** kao neosnovan i dosuđeni Državi troškovi parničnog postupka u iznosu od 9.000,00€.

U parnici poslovne oznake P.br.243/22/20, po tužbi Dedajić Gorana iz Podgorice, protiv tužene Države Crne Gore, koja se vodila pred Osnovnim sudom u Kotoru, pravosnažno je odbijen tužbeni zahtjev u iznosu od **10.000,00€** kao neosnovan i dosuđeni Državi troškovi parničnog postupka u iznosu od 1.312,50€.

U parnici poslovne oznake P.br.1539/20, po tužbi Aleksandra Cvetkovića iz Republike Srbije, nakon pravosnažno okončanog spora i usvojenog tužbenog zahtjeva protiv tužene Države Crne Gore, i **utvrđenog prava svojine** tužiocu na nekretnini iz LN broj 261 KO Dobrota, Vrhovni sud Crne Gore je preinačio presude i osnovnog i višeg suda i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan, a Državi dosuđeni troškovi parničnog postupka u iznosu od 2.250,50€.

U parnici poslovne oznake P.br.813/22, po tužbi Karanović Hristine iz Odžaka, protiv Države Crne Gore, koja se vodila pred Osnovnim sudom u Baru, presudom od 24.02.2023. godine, usvojen je tužbeni zahtjev i tužilji dosuđen iznos od **64.753,00€**, koja presuda je po žalbi Zaštitnika preinačena i odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev, a Državi dosuđeni troškovi postupka u iznosu od 1.250,00€.

U parnici poslovne oznake P.br.3253/22, po tužbi Vlada Bulatovića iz Podgorice, protiv Države Crne Gore, koja se vodila pred Osnovnim sudom u Podgorici, presudom Višeg suda u Podgorici od 08.09.2023. godine preinačena je presuda i odbijen tužbeni zahtjev u iznos od **20.000,00€** i Državi dosuđeni troškovi postupka u iznosu od 1.125,00€.

U parnici poslovne oznake P.br.1074/18, po tužbi Radmile Milošević iz Beograda, nakon pravosnažno okončanog spora i usvojenog tužbenog zahtjeva protiv tužene Države Crne Gore i Opštine Bar, i **utvrđenog prava svojine** tužilji na nekretnini iz LN broj 273 KO Mišići, Vrhovni sud Crne Gore je po reviziji Zaštitnika preinačio presudu Višeg suda u Podgorici i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U parnici poslovne oznake P.br.509/20 vođenoj pred Osnovnim sudom u Rožajama, po tužbi privrednog društva Tajson DOO iz Rožaja, presudom Višeg suda u Bijelom Polju Gž.br.1376/23 od 20.09.2023. godine, potvrđena je prvostepena usvajajuća presuda na ime materijalne štete pričinjene tom privrednom društvu na imovinu evidentiranoj u LN broj 217

KO Rožaje, oštećenja građevinskog objekta, oštećenja mašinske opreme, oštećenja na električnim aparatima i uređajima i djelovima električne instalacije i na ime propalih zaliha, u ukupnom iznosu od **538.464,14€**, kao i na ime parničnih troškova iznos od **9.604,72€**. Zaštitnik je blagovremeno izjavio reviziju. Prethodno je tom privrednom društvu pravosnažno odbijen tužbeni zahtjev na ime izmakle dobiti od ukupno 831.341,07€.

U parnici poslovne oznake P.br.1087/20 vođenoj pred Osnovim sudom u Beranama, po tužbi Mujović Ramiza i dr., presudom Višeg suda u Bijelom Polju Gž.br.1300/23 od 08.11.2023. godine, preinačena je prvostepena odbijajuća presuda i usvojen tužbeni zahtjev te Država obavezana na isplatu materijalne štete pričinjene tužiocima na ime zauzetog zemljišta ukupnog iznosa od **109.243,50€**, kao i iznosa od **24.300,00€** na ime parničnih troškova. Zaštitnik je blagovremeno izjavio reviziju.

U parnici poslovne oznake P.br.374/21 vođenoj pred Osnovim sudom u Ulcinju, po tužbi tužioca Alija Rasulbegovića, protiv tuženih Opštine Ulcinj i Države Crne Gore, presudom Višeg suda u Podgorici Gž.br.4611/22 od 17.11.2023. godine, potvrđena je prvostepena presuda kojom je usvojen tužbeni zahtjev te Država solidarno obavezana na isplatu materijalne štete pričinjene tužiocu na ime zauzetog zemljišta ukupnog iznosa od **145.152,00€**, kao i iznosa od **8.566,80€** na ime parničnih troškova. Zaštitnik je blagovremeno izjavio reviziju.

U parnici poslovne oznake P.br.685/22 vođenoj pred Osnovim sudom u Nikšiću, po tužbi tužilaca zaposlenih u Ministarstvu unutrašnjih poslova, presudom Višeg suda u Podgorici Gž.br.2202/23 od 17.10.2023. godine, potvrđena je prvostepena presuda kojom je usvojen tužbeni zahtjev te Država obavezana na isplatu materijalne štete pričinjene tužiocima na ime neisplaćenog specijalnog dodatka u ukupnom iznosu od **68.146,84€**, kao i iznosa od **3.694,00€** na ime parničnih troškova. Zaštitnik je blagovremeno izjavio reviziju u dijelu presude u kojem je shodno ZPP-u dozvoljena revizija. *Napominjem da se u ovom predmetu tužiocu naplaćuju prinudno na način da pojedinačno pokreću izvršni postupak, na koji način su šestostruko uvećali troškove na ime prinudne naplate.*

Revizijskom odlukom Vrhovni sud Crne Gore Rev.br.1092/21 od 02.11.2023. godine usvojio je reviziju Države Crne Gore i reviziju Opštine Budva, ukinuo presude Osnovnog suda u Kotoru i Višeg suda u Podgorici, pa predmet u kojem je usvojen tužbeni zahtjev privrednog društva Mediteran grupa doo Budva za sticanje svojine građenjem na objektu koji zahvata i djelove parcela u svojini Države Crne Gore, koje su evidentirane u LN 317, 3623, vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U parnici poslovne oznake P.br.164/21 vođenoj pred Osnovim sudom u Pljevljima, po tužbi tužilaca Pejović Gorana i dr., presudom Višeg suda u Bijelom Polju Gž.br.1835/22 od 24.11.2023. godine, potvrđena je prvostepena presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu materijalne štete i izgubljene dobiti u ukupnom iznosu od **21.000,00€**. Tužiocima su obavezani da Državi nadoknade troškove postupka.

U parnici poslovne oznake P.br.796/20 koja se vodi pred Privrednim sudom Crne Gore, po tužbi BISTICA CLEAN ENERGY, DOO donesena je prvostepena presuda kojom je usvojen tužbeni zahtjev te Država obavezana na isplatu materijalne štete u iznosu od **760.697,28€**

kao i iznosa od **20.059,80€** na ime parničnih troškova. Istom presudom u stavu II odbijen je tužbeni zahtjev tog privrednog društva potraživan na ime izgubljene dobiti iznos od **27.505.749,00€**. Zaštitnik je blagovremeno izjavio žalbu u dijelu presude u kojem je usvojen zahtjev obzirom da je u konkretnom ugovornom odnosu krivica za raskid na strani tužioca, u kojem slučaju, po mišljenju Zaštitnika, isti nema pravo ni na naknadu materijalne štete.

Presudom Osnovnog suda u Rožajama P.br.509/20 od 07.04.2021. godine, po tužbi privrednog društva Tajson DOO Rožaje, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev i obavezana Država da tužiocu naknadi materijalnu štetu koja je nastala na njegovoj imovinu koja je upisana u Ln br.217 KO Rožaje i to u ukupnom iznosu od **538.464,14 eura**. Na tu presudu Zaštitnik je izjavio žalbu, te je Viši sud u Bijelom Polju presudom Gž.br.1004/21 od 03.06.2021. godine, uvažio žalbu i preinačio presudu Osnovnog suda u Rožajama P.br.509/20 od 07.04.2021. godine u usvajajućem dijelu i time odbio u cijelosti tužbeni zahtjev tužioca kao neosnovan. Međutim, tužilac je izjavio Reviziju Vrhovnom sudu 16.07.2021. godine, nakon koje Vrhovni sud Presudom Rev.br.877/2021 od 05.07.2023. godine ukida presudu Višeg suda u Bijelom Polju u dijelu kojim je preinačena prvostepena presuda u usvajajućem dijelu, nakon čega je Viši sud u Bijelom Polju donio Presudu Gž.br.1376/23 od 20.09.2023. godine i istom potvrdio presudu Osnovnog suda u Rožajama P.br.509/20 od 07.04.2021. godine u dijelu izreke pod stavom I, kojim je djelimično usvojen tužbeni zahtjev i kojom je odlučeno o troškovima postupka. Zaštitnik je izjavio reviziju u ovom predmetu.

Presudom Osnovnog suda u Beranama P.br.1087/20 od 16.06.2023. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužilaca Mujević Ramiza i drugih, kojim su tražili da se obaveže tužena da na ime naknade materijalne štete za trajno zauzeto zemljište ukupne površine 1675m² isplati iznos od 109.243,50 eura. Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Gž.br.1300/23 od 08.11.2023. godine je, nakon preotvaranja rasprave, ukinuta presuda Osnovnog suda u Beranama i usvojen tužbeni zahtjev tužilaca i obavezana tužena na naknadu materijalne štete u iznosu od **109.243,50€**, kao i da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka od **24.300,00€**. Zaštitnik je blagovremeno izjavio Reviziju Vrhovnom sudu Crne Gore.

Rješenjem Komisije za povraćaj i obeštećenje Bijelo Polje broj 3-742-1 od 27.10.2023. godine pod stavom I, usvojen je zahtjev za obeštećenje Terzić Čengić Fireduse i Vranić Behije iz Beograda, podnijet opštinskoj Komisiji za povraćaj i obeštećenje Bijelo Polje dana 24.08.2005. godine i dana 21.11.2005. godine za nepokretnosti koje su bivšem vlasniku Čengić Mehmedu iz Pljevalja oduzete Odlukom Prezidijuma Narodne Skupštine Narodne republike Crne Gore br.33 od 02.12.1946, te je utvrđeno da se neimenovanim zakonskim nasljednicima bivšeg vlasnika Čengić Mehmeda odobrava obeštećenje u ukupnom iznosu od **1.146.721,76€**, te je naloženo Fondu za obeštećenje da zakonskim nasljednicima bivšeg vlasnika isplati obeštećenje u iznosu utvrđenom pod stavom I, pobijanog rješenja. Na naznačeno rješenje dana 07.12.2023. godine, podnesena je žalba.

Rješenjem Ministarstva finansija-Komisije za povraćaj i obeštećenje Podgorica, broj 08-62/1-2023 od 28.11.2023. godine, odbijena je žalba Zaštitnika na rješenje kojim je usvojen zahtjev za povraćaj oduzetih imovinskih prava pravnih naslednika –članova porodice Karadorđević, koja je konfiskovana Ukazom Prezidijuma Narodne Skupštine Federativne

Narodne Republike Jugoslavije U.br.392 od 08.03.1947. godine, te vraćena imovina na teritoriji Prijestonice Cetinje, dvorac Leskovac, kuća i plac u biv. Ulici Kralja Aleksandra, nepokretnosti upisane u LN broj 232 i 233 KO Rijeka Crnojevića. Zaštitnik je blagovremeno podnio tužbu Upravnom sudu Crne Gore.

3. Informacija o odlivu sa glavnog računa Državnog trezora, usled uspjeha u sporovima suprotne strane

Prema podacima Ministarstva finansija, Direktorata Državnog trezora, u periodu od 01.10.2023. do 31.12.2023. godine, po osnovu izvršnih presuda, a u odnosu na organe koje po članu 53 Zakona o državnoj imovini zastupa Zaštitnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore, sa Glavnog računa Državnog trezora, isplaćeno je 5.133.681,05€.

U tabeli su prikazani uporedni podaci o naplaćenom iznosu sa Glavnog računa Državnog trezora za 2021. i 2022. godinu, po kvartalima, prema podacima Ministarstva finansija, Direktorata državnog trezora, s tim što je od trećeg kvartala za 2022. godinu otpočeto prikazivanje odliva isključivo u odnosu na budžetske jedinice koje po članu 53 Zakona o državnoj imovini zastupa Zaštitnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore.

Odliv novca	2021. godina
I kvartal	4.031.466,68€
II kvartal	13.643.155,70€
III kvartal	3.139.894,10€
IV kvartal	3.177.840,05€

Odliv novca	2022. godina
I kvartal	3.743.980,78€
II kvartal	3.332.481,67€
III kvartal	4.206.583,49€
IV kvartal	3.943.102,73€

Odliv novca	2023. godina
I kvartal	3.236.893,93€
II kvartal	3.213.511,74€
III kvartal	2.559.886,61€
IV kvartal	5.133.681,05€

U IV kvartalu 2023. godine Zaštitnik je ukupno primio **1030** tužbi kojima su pokrenuti parnični postupci pred Osnovnim sudovima u Crnoj Gori, Privrednim sudom Crne Gore i Vrhovnim sudom Crne Gore. Od ukupnog broja primljenih tužbi, kancelarija Zaštitnika u Podgorici je primila 600 tužbi (*postupci pred Osnovnim sudom u Podgorici, Nikšiću, Cetinju i Danilovgradu i Privrednim sudom Crne Gore*), kancelarija u Kotoru 125 tužbi (*postupci pred Osnovnim sudom u Kotoru, Herceg Novom, Baru i Ulcinju*), kancelarija u Bijelom Polju 305 tužbi (*postupci pred Osnovnim sudom u Bijelom Polju, Kolašinu, Beranama, Pljevljima, Žabljaku, Plavu i Rožajama*).

Zaštitnik je primio i postupao u predmetima izvršenja u ukupnom broju **3265** (*odnosi se na prigovore i predloge za izvršenje*), i postupao u pokrenutim upravnim postupcima pred nadležnim PJ- Uprave za katastar i državnu imovinu, Komisijama za povraćaj i obeštećenje, kao i sporovima

pred Upravnim sudom u ukupnom broju **286** (od kog broja u kancelariji Podgorica 153, kancelarija u Bijelom Polju 21 i kancelarija u Kotoru 112), u kojim postupcima je izjavljivao žalbe, davao potrebna izjašnjenja i podnosio tužbe Upravnom sudu Crne Gore.

Zaštitnik vodi upisnik raznih građanskih predmeta koji broji za IV kvartal 2023. godine ukupan broj **592** (od kog broja u kancelariji Podgorica 204, kancelarija u Bijelom Polju 313 i kancelarija u Kotoru 75).

Zaštitnik je na zahtjev državnih organa koje zastupa u drugom kvartalu dao **18** pravnih mišljenja iz različite vrste pravne problematike.

U izvještajnom periodu, pred Centrom za alternativno rješavanje sporova pokrenuto je **1044** postupka za mirno rješenje spora, dok je pred Agencijom za mirno rješavanje radnih sporova Zaštitnik zaključio **12** poravnanja.

I u ovom kvartalu odliv sa računa budžeta se u najvećem iznosu odnosi na utvrđena potraživanja iz radnog odnosa, koji sporovi su u enormnom porastu, jer očigledno da se i dalje ne primjenjuju zakonski propisi u obračunu zarada i naknada zarada, što je konstantni i za sada nerešivi problem, iako u tom pravcu ne bi smjelo da bude propusta.

Budžetske jedinice su dužne da potraživanja svojih zaposlenih, koja su u skladu sa zakonom, Opštim kolektivnim ugovorom i Granskim kolektivnim ugovorom, a imajući u vidu sudsku praksu u predmetima iz istog činjeničnog i pravnog osnova, obračunaju i isplate, iste obračunavaju na vrijeme i u skladu sa zakonskom obavezom, i spriječe štetu koju budžet trpi u vidu sudskih troškova, pripadajućih kamata i troškova u postupcima izvršenja.

Neophodno je da državni organi, u cilju smanjenja troškova postupka, postupaju blagovremeno po računima i fakturama, pravosnažnim sudskim presudama i rješenjima, kako bi se izbjegla prinudna naplata i nepotrebno isplata troškova postupka izvršenja.

CRNA GORA
ZAŠTITNICA IMOVINSKO PRAVNIH INTERESA

Naziv organa korisnika budžeta	Iznos isplaćenih sredstava
Sudski savjet	793.315,60€
Skupština Crne Gore	39.713,09€
Tužilački savjet	213.792,24€
Generalni sekretarijat Vlade	29.249,67€
Uprava za inspekcijske poslove	12.246,81€
Ministarstvo pravde	3.358,78€
Ministarstvo unutrašnjih poslova	890.624,91€
Ministarstvo odbrane	430.846,90€
Ministarstvo finansija	297.975,04€
Ministarstvo prosvjete	59.071,77€
Ministarstvo ekonomskog razvoja i turizma	2.200,93€
Ministarstvo kapitalnih investicija	202.489,27€
Ministarstvo zdravlja	1.905,39€
Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma	6.796,93€
Ministarstvo rada i socijalnog staranja	14.055,51€
Ministarstvo medija i kulture	1.915,52€
Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja	8.247,52€
Uprava za izvršenje krivičnih sankcija	50.263,78€
Uprava za katastar i državnu imovinu	949.528,26€
Uprava za ljudske resurse	3.191,94€
Uprava prihoda i carina	63.004,67€
Uprava za kapitalne projekte	139.897,57€
Uprava za saobraćaj	799.501,75€
Zavod za zapošljavanje	13.000,94€
Zavod za seizmologiju i hidrometeorologiju	19.978,57€
Uprava za gazdovanje šumama i lovištima	74.809,32€
Centar za obuku u sudstvu i tužilaštvu	1.256,72€
Agencija za zaštitu životne sredine	11.441,86€
Ukupno	5.133.681,05€